

అంజుతు

* భవిష్యత్ సాహిత్యము

“దాటకు” అన్నా దొంగలసాక్షి

‘దాటకు’ అని యిమిమ్ముండు సాక్షి కారు ముఖ్యులు.

వల్ల దొంగసారి సాక్షి కారు ముఖ్యులు గిత్తకాడి కరిండు గిత్త : దుంపివ నెయ్యెని : పరి. దు. గిత్త వినిమున్న కాట్టిది గదల. గిత్త మాస్రం మీకున్న నుడి పచ్చ గుండలి. ఆ పనిని సాక్షి కారు ముఖ్యులుమావుకి బ గారడట్టాసింది. అ నుడి నుట్ట యొ ట్రు కల కలి మాసిండు. ఆ యొ ట్రు కల్ని నేకొ యగతువ్వతె గిత్తకి పుకరిత్తరి.

అయితే గిత్త దొంగసారి తలగ రేసి గమ్మునుండిసి. కొమ్మునివర కొంక చేసినోడు లొక్క వాడిని గట్టిక మువ్వ గల గలమవి వచ్చుట చేసింది.

అంతే. గిత్త పరి యిటు కలి దిరిగింది. యలవరింక బుట్టు కొక్క నట్టు సాక్షి కారు కలి ముఖ్యులు లొగరేసింది

‘వోక. కొమ్మొచ్చిందటయ’ అని యగకారిగ వచ్చిండు నెట్టి. గొడ్డు అందువోకొమ్మవోడి దీ కాదుంటే గొడ్డు: దీనిగూక కో పెట్టా కని అ యగకారి. వల్లన్ని చేటుదేకట్టు

తప్పిండు. పేటపాటా బంగా
 తప్పిండు అది కన్నె యగజలేకి
 బందంబా యాసారపు వచ్చగా దెట్టా
 తపి విలు బడికి ది.

ఇయ్యోలికి రెన్నాలయంది

ఈ రెన్నాలమట్టి జరుగుతంద
 యిన్త్రం - సావు పుచ్చయ
 తమింతుంది బట్టితని దెట్టిత ఈ
 బాలుగు మాసాలలో జరగల.

అవ లేద బావ ఇట్టుకదా వి.

యీ బాలుగు మాసాలలో యీ
 గిత్త ఎన్నావుల్ని దాటిందో కో
 రోజాన రొండు మూడు గూడ
 జారుతె. అవతా బావ దెలవ
 తప్పిండు యింతలా వు గిత్త ఈ
 యింకటసానిం దెట్టిత అవుకాని
 తప్పిండు జాళ్ల

పోద గూర యంకటసానిం దెట్టి
 తావు మువలెయితి మటుకేం—
 బవుపోగరు మీ నుంది. సాబిచ్చివా
 అదే యివ్వాల; బడిని సావ
 మానినా దానికే జెందిం బడునుటు
 జత కెల్లింది. బావుగూడయా
 వాక్క కోద. రెండావు లీవున్నే
 వుండే గ. మరిగ అదికాడ జెని
 గిరిసి అనమాక. నాటావు లేద,
 బాలుగు మాసికల సాలేద.

అ కోదమాడకి మటుకేం.
 ఎనింబది మాసాలయ్యే తప్పుడికి
 పేయెత్తు బడింబి ఎంబె తెడు,
 పోక్ పొవ్వువ్వారంతె. అట్టా
 తెడును చినెమాలో బాదాల్సిందె.

మరాణాడు వొంగోల గిత్తందెట్టి
 కలిపిండుగా యంకటసానిం

ఈ రెన్నాల కట్టుడి బంగాడు
 కలి వొరాల మాల్పు పనించు
 తున్న ఇయ్యపు జతల్లి గంబా
 బవు తిప్పలు బెరతా వుండది.
 దిగకి వడు దాటె మట్టానూ
 గూకోల. జతకెలే యావుక్కి శై
 నినాలెత్తి అలా దొడుకా దిరు
 గుతావు దింది అంత గిత్తమరి
 కాడికెలకు; పెసిటి కు

తొలిరోజె కలిపిసానిం
 బలె కంగాం బడి యింతు అరిత
 లకె ఇట్టు ముపొయ్యా వాతల్లి
 మాల్పు తుటా కింకలాడి కు.
 వసెంబొ గిత్తమ జేయల
 'అదంతెల. కె కె కుకు రేవుగా.'
 మతి వంపేకిండు బావు చు
 మక్కకు

రొంబోరో సావుకాని దాట్
 గిత్త అవుకాడి కెల్ల - యంక
 కట్టు కెల్లింది కాత్త ముంకకల్లి
 రాను. మూతి క , ముక్కు
 బకను. కట్టు జేసింది పి దాటె
 పూసు గనిసియ్యుల

మల రెడోగా సావుకారు
 నుచ్చుక దొడ్డా కు కౌతలి
 పెట్టి మర్రోజ రాటాకి యంకట
 సానింబెక.

పొనుగూరాయ, మ.
 పొవుకాం మా గొప్ప యిర
 కాట. లొ బడిపోయిండు దట్టులు
 ముందే బుచ్చుకున్నాచాయ

వెళ్ళో బద్దకబ్బులు వేటికి రాటం
వంటే మాటలెట్లా? గిత్త వేదో
కయ్ లొచ్చి దాటక సాయిండాకి
తవకా, శివ్వు!

“దాటుద్ది” అని సావుకారు,
“దాటడు” అని యంకటసాని
జగతు వోడు.

“రేపురా” అని సావుకారు మూతి
ముడికిడు.

“వాకివేసెట్టా, పొద్దుగూతులు”
“అయితె నన్నెక జెమ్మిపంటూ?”
“నువు జేసేదేంది, డబ్బు కట్టా
జారెట్టా, వే బో కా, అప్పన్వోలు
కాని”

దూరాన్నింది యెకిలి నవ్వు ఇన్
జడింకి. సావుకారు దొడ్డి గోడమీన
గుతుని నవుతుండా మవేకి పూజారి
గోయిందస్పానిం.

“అంతే జంటావా యంకట
సానిం -” అవు దాటకయ్యకవాలే
వోరి మూసుకోవి పో వాల్సిం కే
తుంటావా?”

“తుండయ్యో, నీదో సొద.” అని
యంకటసానిం వంతులి మీద
యిసుక్కుండు.

సావుకారికి మాత్రం వంతులి
మాట ఫలెగుంది. వంతులొచ్చి నాలు
క్కబుర్రాడి యంకటసానిని యెక్క
గొతుక్కి వాగుండు. కానిఅది గోడ
దిగి దొడ్డోకొత్త కల దొడ్డోంది
వేటికిలాడు - ఇ టో గుండ యిల్ల
వంటు పుడిక. వంతులి బద్దా దానికి
కాల్లాచ్చినయ్యత్తుమాట. దానికేం

వంతు వాద లేదుగాని యెక్కోవోడు
అదోక్కోరు బంకరించు జంటా
యెల్లాడు.

శివ్వుకు ముండా గొడుగు.
“మేరేటటువు” అని యంకట
సానిం కల రెటింబి” దీనిండు.

“శవవేదేంది” అవు నొలిపెట్టెక్కు
యెకువనా.”

“సింది సావుకారు, సానింకం
మా యా వేం, నువు కాకరానికి
దెచ్చిన కోడలుపిల్లనుకు తుండవా,
నీ కొట్టులోనే జడుంటాకి శి?”

“నెట్టి కోడలు యీదనే వుండి
పోటానిక్కారణం కేరేపయ్యా” అని
గో.మీన గో.ముదసానిం మల్ల
యగకాలి జేసిండు.

అకు నోరిప్పితె అంత. మర్యా
దగ మాటాడు

“డిగిల వేయ్యో, నీ దుంపాదెగో
అని సావుకారు ముండు కలెక్కజేపి
వల్ల యెచ్చుటే నన్నకి త.కాయా
విండు.అడిక జగంకాడి అరటెటూ
బరా.మువది.

అ మ యి త గోయింకసానిం
దిగిండు. దిగి, గిత్తకాడ జేడు.
అటు వెలిరి, యిటు వెలిరి. గిత్త
గంగదోలు బట్టు చొచ్చొచ్చనిండు.
ఎటనా ఎన్నిం లా బంకరా
డిండు. గిత్త చల్లా. అవుకా సి కిసాలి
నూసిండు. గిత్త కా సి నూసిండు
అటా రెండు మూడు సాది లూలికి
అదీకేదో దెచ్చినక్షయింకి.

మడిసి మంచోడు గాకపోతె

వివక్షాత్ములు, జాతి ఎడత మఱిసి
 మంగతి ఒడికి తెచ్చినట్లు ఇగ ఒకటి
 దొనము. అట్టానే గొడ్డు మంగతి
 గూడ.

రెవ్వుల పట్టి గిత్త అవు ఇట్టి
 స్వయంజే తప్పటికి యిట్టే పతి
 గట్టెండు.

జాబుల కాదు యుక్తుసానిం
 తోయావువె, తూర్పారం నాచుకు
 గోరి ఒంగోలు గిత్తో చాటింది
 అన్నడు దిగిన కోడెమాడె ఈ గిత్తి

మరదే, గోయింకస్సానిం తేటిక
 డీసిన యిశేపం-

“అబ్బ నా సానింకం” అన్నా
 డెకసానిం సతిలబడి. “అగు
 మంతుడు నూనా మనం మదు పులం
 మ్మిపోతే అవగవాంతుకు మ్మి
 పోతడ! అద్వింక త్రి గవతే మ్మి
 గునం జాపింది. వమవైతే పుటుకేం-
 బుద్దంబుదె” అన్నా యుక్తు
 సానిం అప్రతి జ్ఞానబెట్టి మొక్కిండు.
 “తల్లి మార్చి యుగవలం మ్మి
 నులం పొరపాటు జేసింకం. మఱ

**భారతదేశంలో 18 లక్షలకంటే
 ఎక్కువమంది
 డిపాజిట్లర్లు స్టేట్ బ్యాంకులో
 ఆర్కైంట్లున్నాయి**

ఎందుకంటే

• ఎన్నో బ్యాంక్ లు
 పొరుగున ఉన్నాయి
 క్రమం తప్పకుండా
 ఎన్నో బ్యాంక్ లు
 స్టేట్ బ్యాంకు. ఎటువంటి
 వసతులనుండి దేశం
 1958 నుంచి అన్నింటా
 ఎన్నో బ్యాంకులకు అర్హత
 వంటి అధిక పాతకం
 కలిగి ఉంటుంది.

• మిగిలిన బ్యాంకులలో అన్నింటా
 తెలియనివారితో, కనీసం, అన్నింటా
 అన్నింటా అవసరం.

స్టేట్ బ్యాంక్ సుపరియోర్

మనో చెట్టుకోమకం అంటూ సాగిల
కట్టెంక అర్పాటం జేసింక .

వారి వచ్చు ద్రవ్యం వీంపనా
అని ... నీలాం అంట్లం దివ మై
యింక అని దేవెంక అని గోయిం
పొయింక యగతారి జేసిండు.

“వాకసోవేణి నీలాం అంట్లం
పుంజాన్వంజావా?”

గోయింకస్సాణిం కంగ తంకరికి
చెప్పిందే... అంటే పంపురాదుగా
అదా!... తరికి మెగుదు ... అడికి
పూల్లో దేవిగూతళ్ళు నాలంలా
పొంగుతళ్ళు బావ తెగబడకుంకదు.
... అ మాత్రం మాటజేవోదు లేక
మా గుదుంకదు అంటుసాంక
మెత్తకోదేగాని భజే అంటిచ్చిండు...
అవురోదతళ్ళు గనితక తంకేబాగుంకదు
- అమకుంటూ వుంకదు సావుకారు
మబ్బయ

అ గిత్త అయావు ఉంక అన
కంటూ జత గలవాలంటే గోయింక
సాంకంక అ కసాణం జెప్పిండు
అ మలవైతే బాగానే వుంకదిగాని
యంకటసాంకం అట్టా తెయటాని
కోవ్వుకుంక దేతట్టు గంకెయ్యల.

కాని సావుకారు మబ్బయ్యగలా
పెట్టోరిన కబ్బులంటే పువోట్టో
కట్టే కబ్బుల కరిగిచ్చేది లేదని
మొరాయింకదు.

“అన్నాయం సావుకాడ! పెన
అ గ మం కు కుంకాదు అ
జగుమంకడి మొగంకాదు... ఎంక

వనువైవన్నంబికికరిక్కో యింక దబ్బా
సా స్సెంకం గాదు ఇయూఅంటది,
రేవోకది అని బకేయల దింకెం
కటసాంకం.

“నీలాం అంట్లంకా దంకేగాకరికి
అన్ని వలుదేమి చెట్టిక వచ్చింక
సావుకాడు.

“అంటూ బాదవడ తెయసాంకం...
అయ్యేం వన మరె కదులాలా!...
గొడు ... అడికి మనకి అక్కటే క
మటంకం వువా ... అదేవీతి వేరు
మన్నితి వేరు... అన్న, అల్లి, అక్క,
తరి, అట్టంటి లేక అ రొంక
కొట్టున్న అవారి వ మమకగాని
అట్టోగాకు, అందుకే అట్టి వంపు
అవ్వాడు.

“మనకి మా తరం అట్టాంటి లేకా
లేద్దికయ్యాయం” అని యంకట
సాంకం గోయింకసాణింక పెన కరి
డిచ్చికుంకదు.

“పోనె దామా సెుతుకరె, కక
ప్పిండినీ లేపురా అ సాయికాలం
నే జేసే వుసాయంతో కడినే కరిసి
నటు; లేకంటే నీదున్నాని నీటిప్పింకే
పూచీవాడు” అని గోయింకస్సాణింక
మజ్జన కడంకానె వెతికాకుకుంటా
యెల్లింకెంకటసాంకం.

పొద్దురాకే కరికి సావుకారు
మబ్బయ రొడ్డికాడి అంక జాలుగు
మూలల్లాంకడి జంకాకొట్టావుంటే
అదేదో అయింకందని యింక
కాకోక్కుగుడ కేరుకట్టుకొచ్చు

కారంతు గిట్టనోళ్ళు అతికే యేదో
అయిందని పుకారు బుట్టిస్త్రు

సావుకారు, గిత్తును పోరాజు
కాయస్టుకాడికి దీప క పా య్య
యస్రవియ్యిర్ర గు బూసుకొచ్చి యు.
కొమ్మొరబాన గుత్తులు గుత్తుల
మువలు మావులంహిన తోలుకటక.
కాళ్ళకాడ పువ్వుల గుత్తుల అ కా
కిర్నాళసో పూరెగొవు గిత్తు మాది
తేలు యు అంకోతలె గిత్తులు.

గోయిందస్నానికే అవుడు గుక్కె
లాల్లెల్లిదు. పూజ్జేకానకాడ ట.
అవునెట్ట జేసింతు. వట్టి రంగు
పె) వొలకాబాసిండు అమ్మోరి
కుంకం పనువు మొగన జిగ జిగ
మెరిసితట్టు పాఠింండు గుక్కె
గట్టేడు పువ్వులన్ని యే పహటుగ
ద దజేసి జెల్లొమేకిండు. అనూవు
గానే గాదపపినావుంది.

అ ముయిన సావుకారు దుబ్బయ
దొడ్డో జిగిర యికితం అదురు
వీటని జెల్లొకి. గోయిందస్నానికే
వొకతే యిరగవాడు. అదుజెప్పినట్టు
జేనై గిత్తు దాటింది సావుకారు
ఇటున్న బట్టకా అకిగారి నయ్య
రూపాడులు మజ్జెట్టాగియు; అకిగారి
వల్పియ్యి ద్వులె అదు కెల్లుం
కేల్లు కేవల్కెండు పొట్టలో అవు
వోనంక గిత్తుకో వంక కట్టించి
గోయిందస్నానికే సావు కారెటా
కుండా, అక్కాదోల్ని బలకరిండు
కుంటా యెల్లిండు.

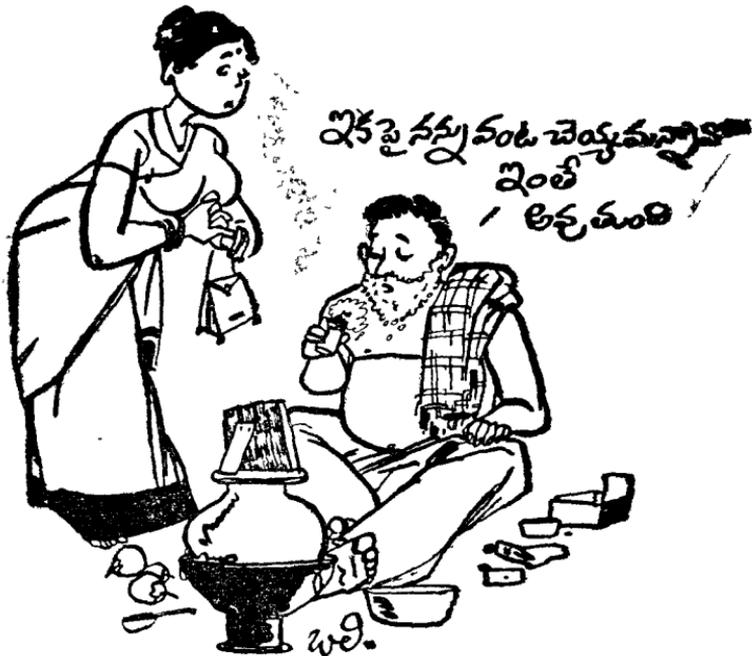
గోయిందస్నానికే కొంప ముడి
గిందయ్యాయ్ - నీ మాటిని సెకాను.
నీ పలా యి గోతిలో బర్తా...
వనా యుకటసానికే బర్తానియ్య
ద్రోయ్. ఉను పూ కా జా గారే
మవం జేసిక యదరపని అంటా
కేతి కాము టయింపుదు సావు
కా పి బకార్నాడి యు.

గోయిది సావుకారు అని
వొగిందను అకిగారి అదు తెకలూ.
గోయిందస్నానికే అంటా వొకటి
లగెత్తుకా వుండాదు. కొంప కాడుం
టాకి గోయిందస్నానికే కేం
పెలాం వాం, పిల్లలా కి ఈసి
యేసానూ కాటగానూ నూల్లె క
అకలి పుట్టి తొకాడికెల్లి యింకె
పేణం సాటింతుకొందంట్లు.

యాదు న్నావు గోయింద
స్నానికే అంటా అగెత్తుకా
వుండాదు సావుకారు మబ్బయ.

యాకంటాకు. కలుకొట్టో
నూదు తవ్వుడెవవ పూజారెట్టో
మన పూని దేవుండు శేనుకొట్టు
పావఃగాకపోతే అక్కారెట్టరో.

పావం పేటికి కలుకొట్టవ్వు
అక్కడు దే పెద్దమడును న్నా మా
గొప్ప బయ్యం. త స్వ దేక.
గోయిందస్నానికే మా గిత్తు అడి
దగ్గర యా కాదంకా యళ్ళ గోను
కొవారి ఈ యావకం అంకి
రప్పించాంతు అతికే కాతయ్యి.
అప్పుడుగనా, సావుకారు మబ్బయ
యా రెల్లికి నిదరబొయ్యింది.

ఎంపే నన్ను వంట చేయమన్నా
 ఎంత అవ్వడం

బి.

అయితే సామాజిక శక్తిని నిగ్రహించే దురుదానిని యేట వున్నారని సంగతి తెప్పరేం ఇంకా యంతటా ఉంది పొసగుతున్నా మట్టి బాకా శ్రమ మిగిలి పోయింది.

కలుషితమైన గనుక్కుండెత్తికి యీ మండలియ్యి కాణానేయిం దన్నా కలుషితమైన కాయలలోకి పొసగుతున్నారే తిడు అపూజారోడి కలుషితమైన ఆయిల్ వోడి నశం నశం యివ ద. దే కి - అదు బాకా యెని మిడి రూపాయలు వాకి - అది

"స్వియ్" అంటే అదు బాకానోడికి మల పూనకం వాడతా అదా అదు వుంటే సావుకారి కట్టాగో అయి పోయింది

అయితే అయింకా స్వాగతం దిన్నప్పుడే కుడువనం యెత్తకను. వదిలూ యెల బాకానోడి యెంత గోరం జేసి రాను యెంత అవద నెత్తి కావతు దెప్పరుంకానో అంటా నెత్తి వాద బాదుకొంటూ సావుకారు కుది వ కలి తి కలిగున్నాన నతి గిల బది దు ఒక కిటం యెత్తలికి గుడ్ల కొట్టండి గోయి దన్నా అది ఈ కలింతులి పూతుర్ని మతు

జాడలా వంటా వుండవోడు ఒగేళ
లోనుంచాడే మోవని. తలవు
దబ్బిండు.

కొండు దొంగల తలవుల్లె
కారు లోవంక గొడవగ ఉండది.

తలవు దెరిందెవుకో జాసే
కలికి సావుకలికి పై పేజాబు పైవే
వోయివై. వంతివంతులు కొడి
మున్నులు అలుకు. కలు కొబ్బోడి
జామ్మరిది. సాకలి తురిగోడు.
మంగలి వర్షయ్య; అవతలిది
సాలోళ్ళు రోడువత్తం. మాంపం
కొట్టువకిల సాయలు వురెలిరో
కాకామంది వుచా రాడ

“వీడి, వురికోవవోచ్చావో”
ఎవురో దబాయించిర్ర.

“దబ్బాలు కాబు. నేను సావుకారు
నుత్తైను. మాజారి గోయిందన్నాఁ
వుందాదా యీక?”

“ఎకత?”

“అడిలోకంవని దగందెసా”

— అళ్ళివ్వవోచ్చివట్టుల్లా
కూకారు. నీకోడలమ్మంది రా అవి
కొగడదిగితే, లేకురా తుడి వెల్లారే
యంటు బెట్టుకు రవ్వం దని వొగ
దబ్బాడ. అయినా అళ్ళివంటానికిలే.
అళ్ళివుతు ముచా కొడుకట్టు
వోడు.

“కాబా అకు నన్నొక గోతిలో
దింపిండు. పొరుగురి అచారెంకట
సాచింకతగట్టింకమని రెండు దినా
లుగఅళ్ళావుతు మా దొడ్డిని గట్టిండు
మా గిత్త అయోవుతు బుట్టిండ్

వటుంది. ఆ రెండూ నపేరింకా గలి
యే. ఈకోజా పొడువోయిరాక
వంజేళ కంకింకి రాడు దగులే
అనిమాలోడు గలివతే అయ్యి
వోరే) కీవాలు కలిసివై... తను
దబ్బి కక్కరి యదవనై అడుతేసి
నా నెత్తిన దద్దివ పొయిం ముట
గట్టువోచ్చాను. అవుతు గంగేసి
వంతుకేయంకట సాచింక జేక్కాదో
వని బె రిస్తావు?”

సావుకారు యావనిటు మొడు
లొండు.

“ఛరకాలి, గోడురెంట్నీ గొడ
సాకలో బుడుకోకట్టి పొయూడు
గోయిందన్నాఁ” అనిండు సావు
కారు.

“రెంపుకు పోయినయ్యా యేం?”

“అట్టులునా బాగుంది పోను
సాచింక... అయింకనూ ఇన్పు
డిప్పడే వొగరగుట తిత్తం. వొకచా
వ్నొకటి గురుబట్టుకుని పొడునుకొని
కుమ్ముకొని పేగులు అళ్ళిదేనుకొని
యింత యదవవని పేసాక యింకా
యిండుకు బకగ అయింక నై
గాబోలు. నచ్చిపోయివై కాబా—

“వీకేదాది కాటారాజా వకి
రూసాయల రెక్కని నుసాకంక
పెట్టె అంబోతు బొయ్యింక. చా.కో
బాటు అయిచారొంక అజేసే
యంకటసాచింక అళ్ళి గూజా జచ్చె
సావుకారు గుండె జగొళ్ళివ వని.

“కీర్నీ! యంత యకత వని
జేక్కారా.”

‘తళ్ళకన్నా అవకువులు వయం’
 ‘అ గోయిందస్నాండిః కంఠే వి
 కతువై నా వయం’

‘అయ్యో బాబూ అను కండకి
 దణ్ణాలు. కోయి బోట్టి. నే వెన్నకి
 యెతురు తిరిజెవోట్టిగాదు, పొట్టాదే
 వోట్టిగా తు. అదెక్కడున్నాదో
 తెప్పందయ్యో - అడుగవక అట్టిం
 రాకపోతే ఏకున్నవి యంకటపాఠ
 వోచ్చి వంకం తాడయ్యో’

అను వన సాయలు ముండు
 కొచ్చి ‘యీదవెవుండాదయ్యో మీ
 గోయిందస్నాండిః అనిండు - అయితే
 మాత్రం అట్టి నువు జాడాయతి
 గాడు. మానీనా అడు నీకో వంకడు.
 అడు - నా సాచిరంగా. అల్లనా
 వెప్పల్లో గిల్లొల్లాదావుంటాను.’

‘అయో సావం యెక్కరన్నాకొట్టి
 తారా?’

‘కొట్టక అట్టి పూగిల్లాకట్టా?
 అడు జేసిన వంక.’

‘ఏం జేసిండు’ అకటోయి అక
 లోనే వోటికి తెయ్యుద్దు పెట్టెడు
 సావుకాడు. అదేం జేసినా జేసే
 తోడె.

‘అందువ నిన్నకేల్లాకా వంటి
 వంతులు కూకుట్టి - మనవారతావని
 యీ యింటి ముట్టా దిరుగోకా

కోకిలి

‘గొడుతినే తి. ది. తి. ఉండేవి
 తోయ్ వర్వమా?’

అడుకే కవడి మి నేను
 వక్క పెనా తిల్లో భోంక
 సాను...’

వుండాడు. ఇయ్యో అ అది కేం
 పోగా అవోచ్చింది. వంతులు
 కోడల్ని తెప్పేసినాడు. అన్నా అన్నా
 అంటా అయిల్లాలు బాబులో చికి
 సా వాల్చిం దే - తయని కి
 వంతులొచ్చి ఇం తోని కి కంక
 రామట్టిగాని.’

‘అదికేం బొయ్యింతి, గంట కట్టి
 మల్లె వుండాడు.’

‘అగరివార అకికి తెప్పి,
 నీళ్ళా ఏది మార్చుట్టి’

కృ

రేవట్టుంది గుళ్ళో పూజాను
 ఖాగ్గుర అడ్డికి పీలెడు

కీ మేటులో తెల్పిపొయ్యింది
 సెట్టికి; అక్కడి యవ్వారం.

యీళ్ళూకా యీగ్రేసు ప్రజెగా
 వాగు కులాలోళ్ళు యింట్టుటా
 వుండాడు. ఈళ్ళందరి ఇళ్ళుండాయి
 సాంసాబాటుండాయి; పుండాం
 చీకబుండారు. పతివోడికి సెల్లిగో,
 భారోళ్ళో అక్కో, అమ్మో వుండిరి.
 ఈళ్ళందళ్ళలో గోయిందన్నానికి
 మాకులూ, పూజా లిగావడాన
 సొరవా, పక్షుపూ వు కది. ఆ సొర
 వగో అను అందరిళ్ళలోను మెట్టలా
 వుంటాడు యే కుటుంబా సాహుడి
 సెకరకోళ్ళు పు. ఆ సెకరటారో
 అట్టయిట్టాడు వారో, వోయీ
 లేక వంచవారాకూబా జేసిండు

రచయితలకు మనవి

'జ్యోతి'కి రచనలు పంపే
 వారు అరినిదా కఠినం పదివ
 వక్షంలో వాటిని త్రిప్పి వచ
 గోలె రచనతో కలు కనినన్ని
 స్టా వుజు జరచేసి పవించా
 లని వనవి రచనలోపాటు కాక
 తరువాత స్టాంపులు ప.చ.దర్శి,
 అట్టి వారికి రచనలు త్రిప్పి
 మంపెద. కక్షసాధ్యమని గుర్తిం
 చాలని హుచ్చి

అంత దూరం దేనికి - ఈ పూజా
 రోదే గవా, పెయి మదక్కొచ్చికి
 తన కూతుర్ని - కావరం జేతా తన
 యింటో నుడా కోదర్ని, పెద్దనే
 రావాం క్రిష్టా అనుకుంటుండా తన
 యి దీనిని వావా అగు జేసింది
 యోత నిజవోం యొకబవనోం
 వగ్రా(తుడి కె); అయా గోళ్ళ
 కెసక,

మస్తోజా తెల్లారే తరికి సుళ్ళో
 నిండా జెసం గటలెం మోగుటలెం
 డి.రెన్. కేరీతా వు గాను ప్రజ.
 వాచ్చివోళ్ళూ వల్లెవోళ్ళూ తిర్నాం
 కింకుంకి,

అడ... .. గవ్వేరు తెట్టుకింద
 గోయిందన్నానికి కూక మోకాడు.
 అకి కేసులూకాలూ కమేసు నై
 అడికి మట్టగా గుడు గికిను.
 అయితే కంకమాత్రం వారికే యింత
 గొడవెండుకు

కట్టగాదు అడ్డి కుళ్ళోవోళ్ళూదరు
 గల్పి పన్నురేత్తికి కేసు సాబు తింకి
 దీక్షపొయ్యిను... .. కళ్ళ మానం
 వుండాడు - అడికి నాటు కత్తికోత
 బాగాదె వ్చి వ్చి దం దెచ్చి...

ఇగవేముం... గోయి వన్నాం
 వనంకె అకింక అడోళ్ళు కేసి
 జాసి రుటకబు మింగాచ్చిదె కేకిరు
 సాయెము సీంక అడి మొగతనాన్ని
 వున్నెం గట్టుకుండు.

□□□